

Børns vilkår og forhold rundtom på landets asylcentre er et emne, der både har stor folkelig og politisk bevågenhed, og det er meget, meget positivt. Og det har naturligvis også gjort stort indtryk på Socialdemokraterne, når vi i medierne har kunnet konstatere, at forholdene ikke altid har været gode nok, eller når vi under besøg på nogle asylcentre ved selvsyn har kunnet konstatere, at forholdene ikke altid har været gode nok. Og det er et klart politisk ansvar, at vi sikrer, at børn og voksne med for den sags skyld har nogle ordentlige livsbetingelser, at mennesker, selv om de som flygtninge er i en overordentlig svær situation, trives og kan udvikle sig, mens de opholder sig som asylansøgere i Danmark.

For Socialdemokraterne er det vigtigste i denne sag derfor at sikre, at børnene har det godt, mens de bor på et asylcenter, at der er nogle ordentlige boligforhold, altså ordentlige fysiske rammer for familiens liv, at børnene kan lege, gå i børnehave, skole, dyrke deres fritidsinteresser. De elementer har nemlig den største betydning for børnenes liv og trivsel, og så betyder tiden, de opholder sig i centeret, knap så meget.

Forholdene for beboerne er dog ikke lige gode rundtomkring på asylcentre. Forholdene på de såkaldte udsendelsescentre er kritisable, og dem må vi rette op på. Det skal generelt være sådan, at flygtninge, uanset om de får asyl eller ej, ikke må blive syge, psykisk og fysisk nedbrudte, under opholdet, men skal have kræfter og ressourcer til at starte på en ny tilværelse, og det uanset, som sagt, om de får afslag eller ophold.

Integrationsudvalget har været på besøg på asylcentre i Hanstholm og Brevst, og her har vi vel alle sammen med stor glæde kunnet konstatere, at børnene har det godt, og at det gælder om at skabe den størst mulige grad af tryghed for børnene og familierne, mens de som asylansøgere får behandlet deres sag. De skal have en så normal hverdag som muligt, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt i asylfasen at flytte rundt på familierne, hvilket kunne blive en konsekvens af det her forslag.

Tryghed for børn og voksne skaber man ved at forme en hverdag med meningsfyldte aktiviteter, som nævnt med legestue og børnehave for de mindste børn. De større børn deltager i undervisningen på de lokale folkeskoler, og i fritiden er der et stort udbud af aktiviteter i skolefritidsordning, ungdomsskoleklubber og idrætsforeninger. Og da børns trivsel hænger tæt sam-

men med, at også forældrene har det godt, skal det i en vigtig parentes nævnes, at det har stor betydning, at de voksne har mulighed for at uddanne sig og arbejde. Det er efter Socialdemokraternes mening den vej, vi skal gå, og derfor kan vi nok fatte sympati for forslaget her, men Socialdemokraterne kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, man bliver mere og mere forvirret over, hvad det er, Socialdemokraterne egentlig vil på det her område. Problemet med det sidste forslag var noget omkring teknikken i det; man var principielt enig, men teknikken var et problem. Og nu har vi så her et forslag, hvor vi ikke lægger os fast på teknikken, men bare prøver at tage principielt stilling og sige: Jamen er der ikke grænser?

Jeg hører ikke hr. Troels Ravn sige, at der er en grænse for, hvor længe man kan være barn i et asylcenter. Jeg hører f.eks. Røde Kors sige, at det ikke er vilkårene i et asylcenter, der som sådan er det afgørende; det, der er problemet for de her familier, er den situation, de er i.

Kl. 14.30

Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Troels Ravn: Er det sådan, at hr. Troels Ravn synes, det er rimeligt, at det danske samfund tilbyder en hel opvækst, f.eks. 18 år, også selv om det foregår i centeret i Brevst? Er det efter hr. Troels Ravns og Socialdemokratiets opfattelse et værdigt tilbud fra det danske samfund til de børn, som jo altså ikke har bedt om at være asylbørn?

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det er et meget vedkommende spørgsmål, hr. Morten Østergaard rejser her, og det er svært at give et svar. Hr. Morten Østergaard har jo også stillet spørgsmålet flere gange i løbet af dagen.

Jeg vil understrege, at for Socialdemokraterne er tiden ikke det afgørende, men netop at forholdene på asylcentre skal ligne virkelighedens verden så meget som overhovedet muligt. Vi kan faktisk se, at det kan lade sig gøre, og vi skal bestræbe os på, at virkeligheden rundtom på alle asylcentre bliver sådan, at børnene har det godt med leg, undervisning, fritid osv., og at de voksne har det godt og kan trives og udvikle sig til den fremtid, der er enten her i landet eller i hjemlandet, med arbejde, praktik, uddannelse osv.